

De leer van het gebed

Schriftlezing: *“Fil.4:6-7: 6 Weest in geen ding bezorgd; maar laat uw begeerten in alles, door bidden en smeken, met dankzegging bekend worden bij God; 7 En de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en uw zinnen bewaren in Christus Jezus.*

“Fil.4:11b-13:..... want ik heb geleerd vergenoegd te zijn in hetgeen ik ben. 12 En ik weet vernederd te worden, ik weet ook overvloed te hebben; alleszins en in alles ben ik onderwezen, beide verzadigd te zijn en honger te lijden, beide overvloed te hebben en gebrek te lijden. 13 Ik vermag alle dingen door Christus, Die mij kracht geeft.

Met deze woorden openbaart onze Apostel Paulus nogal wat betreffende de manier waarop we moeten bidden in deze bedeling der genade Gods.

Indien, zoals velen denken, het gebed een middel is om te krijgen wat de vrager ook wenst, waarom doet Paulus dan de bovenstaande uitspraak? Waarom heeft hij niet gewoon gevraagd om troost en overvloed te ontvangen zoveel hij maar wenste?

En waarom, na het verklaren van zijn bereidheid dat hem dingen ontnomen worden, verzekerd hij ons dat:

“Fil.4:19: Doch mijn God zal naar Zijn rijkdom vervullen al uw nooddrift, in heerlijkheid, door Christus Jezus.

Paulus bevestigt zijn geloof in de Heer Die het mogelijk maakt, en er in voorziet, volgens Zijn wil en doel. Hij leert ons om op God te vertrouwen voor kracht om te verdragen en te weerstaan en te vervullen; en hij vertelt ons dat God in al onze behoefte zal voorzien, niet in alle door ons zelf bepaalde en grillige gunsten.

In zijn tweede brief aan Timotheüs schreef Paulus:

“2Tim.4:20b:en Trofimius heb ik te Milete krank gelaten.

Waarom, in plaats van Trofimius achter te laten in Milete, bad Paulus niet voor de genezing van Trofimius? We moeten we Paulus volgen in het gebed, zodat:

“Fil.4:7:..... de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en uw zinnen bewaren in Christus Jezus.

Opmerking van de vertaler:

Dit is een duidelijke boodschap van onze Apostel Paulus! We moeten alles bekend maken bij God met dankzegging! We moeten het aan Hem overgeven en overlaten! Ik realiseer me dat dit iets is dat we vaak snel weer vergeten. Vertrouwen we God wel echt?